

TRIFID

TRIFID

INFORMATORIUM SCI-FI KLUBU "T" LIBEREC

Vychází nepravidelně. Slouží pro vnitřní
informační potřebu klubu. NEPRODEJNÉ!

A máme tady nový rok. Poslední zbytky toho starého jsme trávili hlavně čekáním na schválení našeho fanzinu ONV. To zatím bohužel nepřišlo, takže budeme čekat dál. Ale přišlo něco, co nám udělalo velkou radost. Napsal slavný sci-fi autor Ondřej Neff, fanda našeho Trifida, že navštíví v lednu Liberec a popovídá si s námi o sci-fi, své práci atd. Přesný termín došel právě v době uzávěrky tohoto čísla a je 10.1.85 v 18.00 hod. Místo setkání: oblíbená kavárna Centrum.

V prosinci proběhla další, 7. schůzka SFK a za účasti asi 15 lidí jsme si povídali o jedné budoucí návštěvě - Halleyově kometě. Dostavila se i vítězka Spaceroidu - sympatická to dívka Lenka a převzala hromadu cen za první místo /knihu, diplom a úsměv/. A protože schůzka byla vánoční, byla spíše oddechová.

Druhé číslo je poněkud opožděné. Hotové je sice už dávno, ale potíže jsou s rozmnožováním. Jako schválně se našim dobrodincům - kopistům porouchaly přístroje /costary/. Ale snad vše bude dobré, až bude fanzin povolen a bude jej tisknout tiskárna.

A co říci k tomuto číslu? Zavádíme několik rubrik, do kterých by měl /prosíme/ přispívat každý, umělecky i neumělecky nadaný člen SFK. Chceme totiž, aby byl Trifid - na rozdíl od ostatních fanzinů - co nejvíce původní a originální. Pomůžete nám?

I když je už po vánocích, máme i pro Vás, čtenáře, dárek. Trifid v sobě skrývá překvapení, takže s ním zacházejte jemně. Je vlastně jedním z nás a náš. Děkujeme

Příjemné počtení
redakce

PRAVIDELNĚ rubriky by se měly stát stálou součástí Trifida. Znamená to ale, že budou přispívat i další členové SFK, aby nedošlo časem k jednostranným a tudíž nečtivým zprávám

PŘIJEDE ? se jmenuje hned ta první, kde chceme naše čtenáře seznamovat se současnými autory, kteří by měli přijet do Liberce. /Neff, Volný, Clarke atd./

CETLI JSTE ? je rubrika, zabývající se novými sf knihami a jejich recenzemi.

VIDĚLI JSTE ? je obdobná, pouze sf knihy vystřídají sf filmy

SLYŠELI JSTE ? doplní předcházející o dění ve světě sf hudby

PŘEDSTAVUJEME autory, kteří do Liberce neprijedou, ale stojí za to je znát a vědět o jejich práci a díle.

YNÁLEZCE je povídka L. Szalaie z knihy Dvojnásobný dvojník. Chopili jsme se jí a vznikl náš první dia večeráček, který jsme uvedli na vánoční schůzce a po nutných technických úpravách použijeme na oblíbeném "Copánku".

ARGO, URAN, AXA nejsou názvy planet, jak by se zdálo, ale jména hrdinů sf amatérského filmu, na jehož natáčení se pracuje. A jedná se o psy.

LÉTAJÍCÍ Čestmír je televizní seriál, uváděný o vánocích v televizi. Natočil ho M. Macourek ve spolupráci se západoněmeckými filmaři a je vlastně ukázkou dětské sci-fi. Jen tak dál, ať nás fanů je víc a víc. /Nebudeme se bát Martanů nic/.

PRO DĚTI uvádíme zajímavou zprávičku. Americký úspěšný sci-fi film E.T. - mimozemšťan byl namluven do češtiny a bude promítán v kině Varšava

Nedávno vydalo nakladatelství Omnia v překvapivě vysokém nákladu $1,3 \times 10^5$ kusů knihy A.C. Clarke - SETKÁNÍ S RÁMOU. Výše nákladu slibuje, že by se mělo dostat na všechny fanoušky sci-fi, a proto těm, kteří snad váhají, přiblížíme knihu trochu z našeho hlediska. Nejprve ale něco o autorovi.

Arthur Charles Clarke se narodil 16. prosince 1917 v Anglii, kde střídavě s pobytem na Srí Lance žije dodnes. Vystudoval matematiku a fyziku na Londýnské univerzitě a zaměstnání astrofyzika ho předurčilo ke psaní kvalitních sci-fi. Již za války, kdy pracoval jako radista, navrhl využití umělých satelitů pro komunikační účely. Tehdy utopie - dnes samozřejmost. V roce 1951 vydává první román "Předehra ke kosmu" a pak již následuje více jak padesátka knih a spousta povídek. V češtině vyšlo zatím několik - "2001: Vesmírná odysea", za kterou dostal cenu HUGO, udělovanou nejlepším sf knihám /1969/, stejnou cenu získalo i "Setkání s Rámou" /1974/. U nás známe ještě "Rajské fontány", soubor výborných povídek "Zpráva o třetí planetě" a "Okruhliak na oblohe" /slovensky/.

A.C. Clarke je spisovatel, který dokáže ve svých dílech donutit čtenáře, aby vedle hlavního příběhu sledovali i filosoficky podtext, hluboké myšlenky. Myšlenky o zachování míru a tudíž naší planety, o nesmyslnosti válečného zbrojení, o vytváření člověka a civilizace v budoucnosti. Fantastické myšlenky předkládá velice realistickým způsobem tak, že čte-

nář je přesvědčen o skutečnosti a pravdivosti všeho dění. Svědčí o tom

i citát sovětského kosmonauta

Leonova, který říká, že díky Clar-

kovi byl ve vesmíru ještě

jednou. Vyplývá to ze zna-

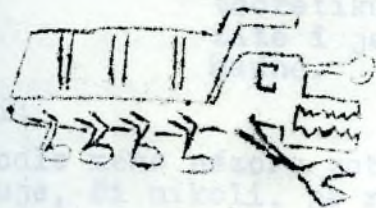
losti prostředí /i když Clarke

v kosmu nikdy nebyl/ a veliké

fantazie. A právě v naší knize má

čtenář možnost navštívit vesmír...

SETKÁNÍ S RÁMOU je příběh posádky loďi Endeavour, cestující kosmem. Ze Země přichází zpráva, že se k modré planetě blíží neznámé těleso. A protože Endeavour je nejblíže, dostá-

vá úkol těleso navštívit. Je na to pouze několik dnů, jelikož Ráma /jak těleso pojmenovali/ proletí podle výpočtů naší soustavou a zmizí za Sluncem.

A zde začíná příběh posádky, která se při průzkumu Rámy setkává se spoustou překvapení. Veselými i nebezpečnými... Nebudu samozřejmě prozrazovat, jak to všechno skončí. Jde ale o velice napínavou knihu, plnou zvratů, jak na Rámovi, tak v postojích vědců na Zemi. To snad pro doporučení stačí...

02 A 69 01

P ř á n í v e d o u c í h o l e t n í h o k i n a :

"Smogu a popílků víc a víc - ať můžeme promítat i odpoledne!"

K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	<u>vážně</u>
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	<u>humorně</u>
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	<u>kresbou</u>
K	O T Á Z K Á M	S C I - F I	<u>sloven</u>

OTÁZKA: Existuje podle Vás život mimo naši Zemi, a když, jak asi vypadá?

Předkrm: na tomto místě pestrého, zajímavého čtení, nazývaného jednoduše "Trifid", Vám budeme ode dneška servírovat názory, přání i představy našich předních klubových badatelů, teoretiků, znalců i neznalců, na věci složité i jednoduché, na věci záhadné i nezáhadné.

Odpovědi:

A/ Podle mého názoru zabývat se otázkou, zda nezemšťan existuje, či nikoli, je nesmysl. Nezemšťan pochopitelně existuje. Nakonec pravda se zamlčet nedá /dá se pouze do určité míry zaměnit/. Můj pohled na nezemšťana má jedno pevné jádro: Nezemšťan vypadá úplně naopak než Zemšťan. Toto pevné jádro se mi pak rozpadá do 2 ne úplně jasných řešení:

1. řešení umírněné

2. řešení totalitní

Z E M Š Ť A N N E Z E M Š Ť A N Z E M Š Ť A N N E Z E M Š Ť A N

Podle všeho teprve budoucnost ukáže....

03 A 71 14

B/ Mimosemský rozumný život samozřejmě existuje - dokonce na naší planetě. Kdo by jinak postavil spoustu budov, vyrobil spoustu výrobků a zničil spoustu věcí, když přeci "nejsou lidi"?

02 A 69 01

C/ Jednoho večera, který byl zvláštní tím, že byl předmaturní sedím u okna, pozoruji hvězdy a místo opakování otázek prosím mimozemšťany, aby mi zítra pomohli. Existují. Maturitu jsem udělala bez problémů.

14 A 74 04

D/ Jedno je jisté, na části pozemského života se větší mírou podílí člověk. Ale některé nepochopitelné věci a jevy si vysvětluje odedávna nějakou nadpřirozenou bytostí. Od boha se dostal až k mimozemšťanovi.

04 D 75 01

E/ Mimosemský rozumný život samozřejmě existuje, ale jen mimo Zemi. Obtížnost pochopení jejích myšlenek je srovnatelná jen s pochopením myšlenek vzdálených pozemské logice naší domovnice Vykoukalové.

01 A 62 01

ROZHOVOR

Je pěkný podvečer na sklonku podzimu roku 2091. Sedím ve svém pokoji a jako obvykle sleduji holovizní noviny. Náhle slyším za okny rámus. Vykouknu ven a zajásám. Na střeše mé biolaboratoře přistálo kosmické plavidlo a z nenápadného otvoru se vysoukal mimozemšťan. Konečně, raduji se, konečně i ke mně přiletěla návštěva z cizí planety. Byl jsem totiž jedním z posledních z našeho města, kdo se ještě s mimozemskou civilizací nesetkal.

Popadl jsem spíktátor, který jsem si pro tuto příležitost už dávno koupil a vyběhl z domku. Mimosemšťan sestoupil na travnatý koberec, já spustil spíktátor a byl připraven k rozhovoru /přesně podle příruček vydaných pro tuto příležitost/.

Ko, ko, ko, povídá cizozemec. Ko, ko, ko, hlásí spíktátor. Jak to, divím se. Jak to, že nepřekládá? Přeladil jsem přístroj na další řeči. Ale ono nic. Mimosemšťan pořád ko ko ko a překladač ko ko ko. Začínal jsem propadat panice. Kroutil jsem knoflíky vztekle sem a tam a pořád to samé. Ko ko ko, ko ko ko. Už jsem chtěl praštit přístrojem do trávy, když se náhle z reproduktoru ozvalo plynulá řeč.

"Koukám, pozemšťane, že jste nějaký zmatený. A že mi neodpovídáte".

"Já vám nerozuměl ani slovo", rychle jsem řekl do mluvítka spíktátoru. "Myslel jsem, že se přístroj porouchal, když dělал jen ko, ko, ko".

"Aha", rozesmál se návštěvník. "To vám musím vysvětlit".

Když jsme tady byli na návštěvě před sto lety, vzali jsme si sebou několik vzorků vaší civilizace, protože jsme vás chtěli prozkoumat a poznat. A abychom si při našich dalších návštěvách s vámi lépe rozuměli, rozhodli jsme se naučit jazyk vzorku, který na nás působil nejinteligentněji...

To už jsem se rozchechtal i já a nakonec jsme si jeho rodným jazykem pěkně popovídali. Jen jsem mu musel sehnat u sousedky hrst zrní. Host měl hlad...

02 A 69 01

Raketou na Mars
až přijde náš čas
Poletím se svou dívkou Květuší -
ona by radši Venuši
Nemůžem se dohodnout
kam se na víkend vrhnout
Do vesmíru neletím
jdem do Písku přes Putim

J. ŠVEJK v.r.

02 A 69 01

Změna šachových pravidel:

"Střelec má větší cenu než dáma - je vybaven jadernou
hlavicí"

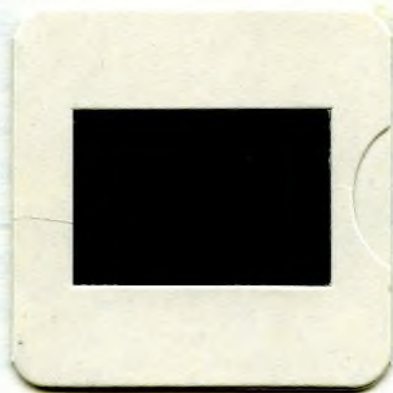

ZPRÁVA Z INTERKOMU:

K 1. prosinci 1984 pracovalo v Československu 34 klubů.
Připravuje se kompletní adresář

SPACEROID

vítězná kresba soutěže

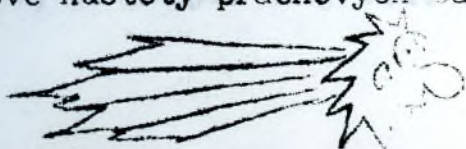
HALLEVOVA KOMETA NA NÁVŠTĚVĚ V SRK

Blíží se k nám od 30. března 1948 z nejvzdálenějších končin Sluneční soustavy. Tehdy byla od Země nejdále - 35 AU /1 AU je cca 150 miliard km/. Kometa P/Halley je nejdále známá, její návrat do přísluní byl historicky prokázán již 29x, přičemž nejstarší doložený záznam pochází z roku 239 p.n.l. Pravděpodobně byla již spatřena v roce 1057 p.n.l. V roce 1301 si nápadné komety povšiml italský malíř Giotto Bondone a znázornil ji na fresce v kapli zvané Arena v Padově. Právě podle italského malíře je pojmenován západoněmecký projekt výzkumu komety. Pozorování jádra komety může přinést mnoho nečekaného překvapení, ale zatím na nás působí až příliš prozaicky. Jádro o průměru 1400 m je tvořeno vodním ledem s rozptýlenými prachovými částicemi, takže nejspíš vypadá jako obrovská špinavá sněhová koule. Zmrzlé částice se v blízkosti Slunce odpařují a vytvářejí charakteristický plyný ohon směřující od Slunce působením slunečního větru.

V našem století prošla kometa přísluním 20. dubna 1910 a ze Země byla v té době nejlépe viditelná v květnu téhož roku. A nyní, po 76 letech bude Slunci nejbližší 9. února 1986, a to přibližně 80 miliard km /0,59 AU/. V létech 1985-6 se přiblíží 2x Zemi, nejdříve 25. listopadu 1985 na vzdálenost 0,617 AU, podruhé 11. dubna 1986, kdy bude vzdálena pouhých 60 miliard km /0,42 AU/. Pro naše podmínky byla vypočtena nejprůzračnější pozorovací doba na 18. listopadu 1985, kdy bude kometa viditelná celou noc a přitom bude dostatečně vysoko nad obzorem /+ 21°. Po průchodu přísluním se bude opět vzdalovat a ke Slunci se přiblíží znovu až v roce 2061.

Při návratu nyní byla poprvé objevena už 16. října 1982 na známé observatoři Mt. Palomar pomocí 5 m reflektoru s polovodičovým detektorem CCD, který při 8 minutové expozici zaznamenal v průměru jediný foton od komety za 6 sekund - tak slabě zářící objekt to byl. Tehdy byla kometa vzdálena 11 AU a šlo vlastně o rekord v pozorovací technice.

V rámci programu průzkumu komety bude postupně vypuštěno 6 sond s obdobným programem z něhož stojí za zmínku zejména: přímé sledování jádra komety, jeho velikosti, tvaru, struktury povrchu a rotace pomocí televizní a fotografické techniky, zastoupení chemických prvků, měření magnetického pole v okolí komety, prostorové hustoty prachových částic apod.

Přehled sond:

1. Vega I. /SSSR, soc. země, Francie, NSR, Rakousko/
startovala 15.12.1984 a vynesla ji nosná raketa nové-
ho typu Proton. Ke kometě se přiblíží 8.3.1986, před-
tím ještě "navštíví" Venuši.
2. Vega II. start 21.12.1984
3. MS-T5 /Japonsko/, start 4.1.1985
4. Planet A /Japonsko/, start 14.8.1985
5. Giotto /NSR, západoevropské státy/, start 10.7.1985

V našem SFK budeme kometu pozorovat na podzim roku 1985 reflektorem typu Newton o průměru zrcadla 150 mm a ohniskové vzdálenosti 1200 mm.

podle různých pramenů zpracoval 01 A 62 01

POSELSTVÍ ROKU 1514

Před nedávnem jsem hledal zkameněliny na kopci, který se podle starých místních map jmenoval Vápenný. Oblíbil jsem si ten vršek, i když neznám všechny byliny a stromy, které tam bujně rostly. Řekl bych, že mně byly z nějakého důvodu "sympatické". Bylo to dost neobvyklé, protože přítomnost polointeligentních rostlin způsobovala většinou tísnivé pocity, bolesti hlavy a závratě.

Čím méně času zbývalo, tím usilovněji jsem hrabal a hledal vzácný materiál, až mně čůrky potu oslepovaly oči. Vstal jsem, abych si protáhl skelet a otřel si čelo rukávem kombinézy. A pak jsem zase třídil nálezy - spodní čelist pravěkého psa, zub veverky, ztrouchnivělé jelení paroží, podivné otisky listů, žíhaná skleněná kulička o průměru 1 cm a nakonec zkameněliny, které sem ani nepatří. Například graptoliti, kteří se jinak běžně vyskytovali 100 km jižněji, na břehu velké řeky, jejíž jméno neznám. Kdo měl štěstí, našel i písemné záznamy, ale zatím jsme neměli žádnou představu o původních obyvatelích planety, dokonce ani o tom, zda byli původními obyvateli. A tehdy, na sklonku žlutého dne jsem našel malé bakelitové pouzdro a v něm několik popsaných listů. Snad část deníku, neumím to jinak nazvat:

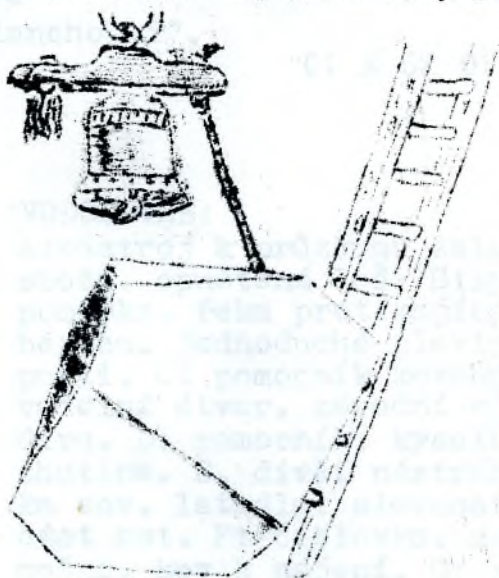
"Dívám se bezmocně na pestrobarevný ohňostroj, lidé ještě bláhově věří, že přijde nový rok. Ale co, slaví se tak od nepaměti.

Je po půlnoci, mejdan skomírá. S hostitelkou už není řeč, sedí na terase a tupě zírá do neurčita. Kam pohlédnu, všude nepořádek. Na zemi se povaluje hoblík, starodávne kružítko a mlýnské kolo, které sem z recese přikutálel ani nevím který podnapilý host. Pes stočený do klubíčka. Dřevěný žebřík, hřebíky, puklý zvon, přesýpací hodiny. Magický čtverec. Podivný mnohostěn z hlazeného kamene a prchavé světlo svítání. Asi mám vidiny. Koule, stěny paprsky, nesouměrnost. Chci obejít ten mnohostěn. Nelze... Asi je příliš časně..."

Útržkovité "poselství" nedovedl prozatím rozšifrovat ani hlavní biokalkulátor našeho hvězdoletu.

Další vykopávky jsme zahájili brzy ráno za světla mohutných reflektorů. Žádali jsme na zemi, aby nám vydala svědectví. Trpělivě, jako mravenci, jsme shromažďovali všechny zbytky po lidské civilizaci, zlomky kostí a mumifikovaných tkání, pokroucené kousky umělých hmot

z polymerů, sklo a rzivé zbytky kovů. Vše bylo pro počítač příliš zmatené a bez logiky než aby nám mohl podat uspokojivé vysvětlení. No, posuďte sami třeba další útržky nalezených písemností - "praktická dendrologie", "mord v morové rokli", "toto východisko aplikuje Barth na biblické kerygma", "přivezli Bětu, doktora", "a začal tlachat", "král

je obklíčen, obrany není, a jak má teď černý zahrát?", "vložíme nasekanou cibuli a utřený česnek, přidáme", "přestaň doufat, že bys mohl prosbami oblomit osud", "trpaslík zůstane trpaslíkem, i když si stoupne na horu", "helikální viry mají většinou tyčinkovitou formu"... atd.

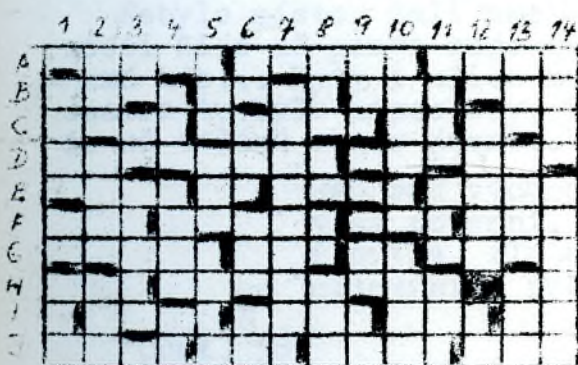
Nejpodivnější je, že mladší vrstvy obsahují stopy primitivnějšího života než vrstvy starší. Zhloupili snad lidé? Ale třeba je to jen náhoda. Nebo podnikla příroda odvetný úder proti postupující civilizaci? A javory, nervózně přešlapující v okolí, souhlasně přikývly. Ano, nervózně a netrpělivě čekaly na náš odlet, protože už tu nejsme doma jako dříve. Vůbec, jejich

vlídnost se rychle vytrácela, bolí mě hlava. Také mi již nedávaly čas obdivovat kapky ranní rosy na jejich prostříhaných listech, ani je drbat za ušima.

Nad hlavou mi přelétl stín. Pohlédnu vzhůru a spatřím, jak se po obloze pomalu přesouvá obrovský nekonečný kolos - náš hvězdolet. Náhle mění tvar a vidím známý mnohostěn! Ve zmatku vytáhnou holodetektor a zaměřím jej. Mám strach. Ještě chvíli nedovedu rozeznat zadní věčně skrytou stěnu či stěny. Jsou neurčité, podivně zvlněné, objevuje se nepopsatelně složitá struktura a v ní řeky v neustálém pohybu všemi myslitelnými směry. Jsem bez vůle, jedna z řek mě strhává a vleče tam, kde lze zatím jen tušit vzdálené mlhavé galaxie. Vlastní mozek mě unáší ke hvězdám...

To vše se odehrálo více než dvacet tisíc let poté, kdy Albrecht Dürer dokončil svoji "Melancholii".

01 A 62 01

VODOROVNĚ:

A: nástroj k průzkumu žaludku. zboží. opuštěná loď. B: lyžař. pomůcka. řeka protékající Libercem. jednoduché plavidlo. pastí. C: pomocník kovboje. divadelní útvar. závodní klub. díra. D: pomocník. kyselá pochutina. E: dívčí nástraha. značka sov. letadla. slavnostní síň. část aut. F: číslovka. muž. možno. kov k pájení. G: začátek. zápas. olovo. odměna. H: sběrná surovina. schnout. značka ob-

ranných raket SSSR. I: zn. rentgenu. ryba. pahorek v Jeruzalémě. Evropan. oni. J: jméno mého psa. sovětské nákladní auto. vojens. jednotka. save our souls.

SVISLE: 1: předložka. pokryv hlavy. postskriptum. kus ledu. 2: ženské jméno. 1. ČÁST TAJENKY. barva. 3: zápor. italský souhlas. druhá seč. gram. 4: deutérium. pták. cukrářský výrobek. pionýrská organizace. 5: souhlas. odhad. pevnost. 6. tobě. pyl /básnický/ velikán. křemík. 7: kyslík. 2. ČÁST TAJENKY. 8. přechod kapaliny v plyn. tady. citoslovce údivu. Severan. 9. čistící prostředek. předložka. římská 50. 13. písmeno abecedy. pak. citoslovce pohrdání. 10: vojenský úkol. špekáček. 11. zvuk vydávaný hrdličkou. pomluva. čaj. 12: anglicky nebo /obráceně/. 3. ČÁST TAJENKY. komunistická strana. 13. stará míra. štěp. C. 14. katovo. milionář.

POMŮCKY: I: Sion. J: Argo. 12: ro.

T A J E N K A je současně názvem následující povídky:

Motto:

Narozením začínáme stárnout.
Ukončením procesu stárnutí je smrt.

Nemocnice, Malé děvčátko posmrkává u dveří mého pokoje. "Utčít, jó". Pomalu vstávám z bílého lůžka a utírám malý obličejík od velkých slzí. "Ečtě, jó" nastavuje holčička tvářičky.

Přivezli ji sem včera. Malinké bledé tvářičky jsou jakoby dokrášleny červenými uplakanými fličky, blondaté vlásky a dlouhá noční košile. Hned od začátku byla samostatná. Je pravda, že první větu "mámu, jó" zopakovala nejméně desetkrát než pochopila, že máma tu není a nebude...

Malá lampa na psacím stole dodávala celému pokoji ponurou atmosféru. Libuji si v ní, i když jsem ve své podstatě člověk veselý, ale vytvářet fixi záhadna tajemna až hrůzna byla vždy má velká záliba a slabost. Obdivoval jsem se alchymii, magii, byl jsem ochoten přespát na židovském hřbitově jen pro pocit strachu. Dodnes si myslím, že černá mše byla něco více než pusté orgie. Věřím i v mimozemský život a vše, co s tím souvisí.

Seděl jsem doma, dopíjel kávu a pak TO přišlo, slabost, šílená slabost. S námahou jsem vytočil číslo na záchranku.

Nemocnice byla plná, údajně TO začalo už včera. Nic, pak náhlá slabost. U většiny během pěti hodin odpoutání duše? Smrt.

Nebylo místo, dali mne do tohoto kumbálu. Ve vedlejší místnosti žije už pouze moje malá. Další postižené už nepřivázejí, nemá kdo... Byty i ulice musí být plné mrtvých... Sestra tu byla naposledy, když se začalo stmívat, teď se zdá, že už začíná obzor jasnět.

Mám rád východ slunce. Alespoň u nás obzor vždy potemní, pak dostane olivovou barvu, žloutne, zlátne. Vše je napnuté, jak při milování a pak vrcholí, vychází slunce...

"Čuat, jó"

Pokouším se s velkými obtížemi znovu vstát, kolena se třesou, připadám si, jak kdybych byl mimo tělo, ale ne celý, jenom kousek.

"Čuat, jó, jó"

Nejsem schopen udržet rovnováhu. Otáčím se k posteli, ale už nedojdu.

"Čuat, jó, jó" natahuje nade mnou moje malá.

Vždy jsem si takhle nějak představoval Boha. Ne nějakého pomyslného starce, ale blondaté prosté dítě, naivní, čisté.

"Čuat, jó, jó" tiskne svůj obličejík na můj, "táto, jó, jó".

V protějšších oknech zůstává světlo, nemá kdo by zhasnul.

Rozednilo se...

03 A 71 14

Redakční rada:

Odpovědný redaktor: RNDr. Pavel Smrž
Stanislav Čičo, Tomáš Hasil, Tomáš Bretschneider

3.1.1985

